

چه کسی جهان را
آفریده است؟ و
چه کسی مرا
آفریده و چرا
آفریده است؟

شركاء التنفيذ:

المحتوى الإسلامي

رواد الترجمة

جمعية الربوة

دار الإسلام

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع
الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.

Telephone: +966114454900

ceo@rabwah.sa

P.O.BOX: 29465

RIYADH: 11557

www.islamhouse.com

آیا من در مسیر درست هستم؟

چه کسی آسمان‌ها و زمین و آفریدگان بزرگ و بی‌شمار بین این دو را آفریده است؟

چه کسی این نظام دقیق و پیچیده را در آسمان و زمین ایجاد کرده است؟

چه کسی انسان را آفرید و به او شنوایی و بینایی و عقل بخشید و این توانایی را به او داد که دانش و معرفت کسب کند و حقایق را درک نماید؟

چه کسی اعضای بدن‌تان را اینگونه دقیق آفرید و به شما صورتی زیبا بخشید؟

در آفرینش موجودات زنده با همه تفاوت‌ها و تنوعی که دارند، بیندیش. چه کسی این موجودات را با جلوه‌هایی نامحدود آفرید؟

این جهان با عظمت، چگونه با این قوانین دقیق در طی این دوران‌های طولانی، اینگونه منظم و مستقر بوده است؟

چه کسی نظام حاکم بر این جهان را وضع کرده است (زندگی و مرگ، تناسل موجودات زنده، شب و روز، تغییر فصل‌ها و...)?

آیا این جهان خودش، خود را آفریده است؟ یا آنکه از عدم شکل گرفته یا محصول تصادف است؟ الله تعالی می‌فرماید:

﴿أَمْ خَلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾﴾ [الطور: 35-36]

(آیا آنان از هیچ آفریده شده‌اند یا خود آفریننده خویشند؟ (۳۵) أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾ آیا آنان آسمان‌ها و زمین را آفریده‌اند؟ [نه] بلکه آنان یقین ندارند). [طور: ۳۵-۳۶].

اگر ما خودمان را نیافریده باشیم و به وجود آمدن ما از عدم یا در پی تصادف را محال بدانیم، در این صورت حقی که هیچ شک و تردیدی در آن نیست این است که: این جهان باید خالق بزرگ توانایی داشته باشد، زیرا غیر ممکن است که این هستی خودش خالق خود باشد یا آنکه از هیچ و عدم آمده باشد یا محصول تصادف باشد.

چرا انسان به وجود چیزهایی باور دارد که آنها را نمی‌بیند؟ چیزهایی مانند درک و عقل و روح و احساسات و محبت؟ آیا از این جهت نیست که آثارشان را می‌بیند؟ با این همه، چگونه انسان وجود خالق این هستی با عظمت را که آثار خلقت و صنع و رحمتش را می‌بیند، انکار می‌کند؟

ایمان داشتن به ملائکه با این توضیح که آنها بندگان الله هستند و از نور آفریده شده‌اند و یکی از کارهایی که به آنان سپرده است، نزول وحی بر پیامبرانش می‌باشد.

ایمان به همه کتاب‌هایی که الله تعالی بر پیامبرانش نازل کرده (مانند تورات و انجیل پیش از تحریفشان) و آخرین کتاب آسمانی، قرآن کریم.

ایمان داشتن به همه پیامبران از جمله نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و آخرین آنان محمد ﷺ که همگی انسان بودند و از جنس بشر که الله متعال آنان را با وحی خود تایید نموده و به آنان آیات و معجزاتی عنایت نمود که دال بر راستگویی و صداقت آنان بود.

ایمان داشتن به آخرت؛ آنگاه که خداوند اولین و آخرین مردم را زنده نموده و برمی‌انگیزد و میان خلق خود داوری می‌کند و مؤمنان را وارد بهشت و کافران را به دوزخ وارد می‌کند.

ایمان داشتن به تقدیر و اینکه الله تعالی هر چیزی را که در گذشته بوده و در آینده خواهد بود، می‌داند؛ و الله همه اینها را می‌داند و نوشته و خواسته است و همه چیز را آفریده است.

یا به او بگویند: عدم این خانه را پدید آورده است! با این همه چگونه برخی از مردم این مقوله را می‌پذیرند که این جهان با همه وسعت و بزرگی آن بدون خالق پدید آمده باشد؟ چگونه عاقل

می‌پذیرد که به او گفته شود: این نظم و انضباط دقیق هستی، نتیجه تصادف است؟

همه اینها ما را به یک نتیجه می‌رساند: اینکه جهان پروردگاری بزرگ و توانا دارد که آن را تدبیر می‌کند و تنها او شایسته عبادت است و هر آنچه جز او عبادت می‌شود، عبادتش باطل است و مستحق عبادت نیست.

پروردگار خالق بزرگ

تنها یک پروردگار خالق وجود دارد و او همان مالک تدبیرگر روزی دهنده است که زنده می‌کند و می‌میراند؛ و اوست که زمین را آفرید و هموار ساخت و مناسب مخلوقاتش قرار داد؛ و اوست که آسمانها و مخلوقات بزرگ در آن را آفرید و برای خورشید و ماه و شب و روز نظم و برنامه‌ای چنین دقیق عنایت نمود که بر عظمت و بزرگی او دلالت ایمان داشتن به ملائکه با این توضیح که آنها بندگان الله هستند و از نور آفریده شده‌اند و یکی از کارهایی که به آنان سپرده است، نزول وحی بر پیامبرانش می‌باشد.

ایمان به همه کتاب‌هایی که الله تعالی بر پیامبرانش نازل کرده (مانند تورات و انجیل پیش از تحریفشان) و آخرین کتاب آسمانی، قرآن کریم.

ایمان داشتن به همه پیامبران از جمله نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و آخرین آنان محمد ﷺ که همگی انسان بودند و از جنس بشر که الله متعال آنان را با وحی خود تایید نموده و به آنان آیات و معجزاتی عنایت نمود که دال بر راستگویی و صداقت آنان بود.

ایمان داشتن به آخرت؛ آنگاه که خداوند اولین و آخرین مردم را زنده نموده و برمی‌انگیزد و میان خلق خود داوری می‌کند و مؤمنان را وارد بهشت و کافران را به دوزخ وارد می‌کند.

ایمان داشتن به تقدیر و اینکه الله تعالی هر چیزی را که در گذشته بوده و در آینده خواهد بود، می‌داند؛ و الله همه اینها را می‌داند و نوشته و خواسته است و همه چیز را آفریده است.

دارد.

و اوست که هوا را در اختیار ما قرار داد؛ هوایی که بدون آن قادر به زندگی نیستیم و اوست که باران را بر ما نازل کرد و دریاها و رودها را در اختیار ما قرار داد؛ و اوست که وقتی جنین و در شکم مادران مان هستیم، ما را تغذیه نموده و از ما مراقبت می‌کند، بی‌آنکه قدرت و توانی از خود داشته باشیم؛ و اوست که از هنگام تولد تا مرگ، خون را در رگه تردیدی در آن نیست این است که: این جهان باید خالق بزرگ توانایی داشته باشد، زیرا غیر ممکن است که این هستی خودش خالق خود باشد یا آنکه از هیچ و عدم آمده باشد یا محصول تصادف باشد.

چرا انسان به وجود چیزهایی باور دارد که آنها را نمی‌بیند؟ چیزهایی مانند درک و عقل و روح و احساسات و محبت؟ آیا از این جهت نیست که آثارشان را می‌بیند؟ با این همه، چگونه انسان وجود خالق این هستی با عظمت را که آثار خلقت و صنع و رحمتش را می‌بیند، انکار می‌کند؟

ایمان داشتن به ملائکه با این توضیح که آنها بندگان الله هستند و از نور آفریده شده‌اند و یکی از کارهایی که به آنان سپرده است، نزول وحی بر پیامبران می‌باشد.

ایمان به همه کتاب‌هایی که الله تعالی بر پیامبران نازل کرده (مانند تورات و انجیل پیش از تحریفشان) و آخرین کتاب آسمانی، قرآن کریم.

ای ما به گردش می‌آورد.

این پروردگار خالق و روزی دهنده، الله سبحانه و تعالی است.

الله تعالی می‌فرماید:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۗ يُغْشَىٰ اللَّيْلَ الظُّلْمَ يُطَلِّبُهُ وُحَيْثَآ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾﴾ [الأعراف: 54]

(بی‌گمان، پروردگار شما الله است که آسمان‌ها و زمین را در شش روز آفرید؛ سپس [آن گونه که شایسته جلال و عظمت اوست] بر عرش قرار گرفت. [تاریکی] شب را با [روشنایی] روز می‌پوشاند که [هریک،] آن [دیگری] را شتابان می‌جوید و خورشید و ماه و ستارگان را [پدید آورد] که [همگی] به فرمان او به خدمت [انسان] گماشته شده‌اند. آگاه باشید! آفرینش و فرمانروایی، از آن اوست. پربرتک [و بزرگ] است الله که پروردگار جهانیان است). [اعراف: ۵۴].

الله همان پروردگاری ایمان داشتن به ملائکه با این توضیح که آنها بندگان الله هستند و از نور آفریده شده‌اند و یکی از کارهایی که به آنان سپرده است، نزول وحی بر پیامبران می‌باشد.

ایمان داشتن به ملائکه با این توضیح که آنها بندگان الله هستند و از نور آفریده شده‌اند و یکی از کارهایی که به آنان سپرده است، نزول وحی بر پیامبران می‌باشد.

ایمان به همه کتاب‌هایی که الله تعالی بر پیامبران نازل کرده (مانند تورات و انجیل پیش از تحریفشان) و آخرین کتاب آسمانی، قرآن کریم.

ایمان داشتن به همه پیامبران از جمله نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و آخرین آنان محمد ﷺ که همگی انسان بودند و از جنس بشر که الله متعال آنان را با وحی خود تایید نموده و به آنان آیات و معجزاتی عنایت نمود که دال بر راستگویی و صداقت آنان بود.

ایمان داشتن به آخرت؛ آنگاه که خداوند اولین و آخرین مردم را زنده نموده و برمی‌انگیزد و میان خلق خود داوری می‌کند و مؤمنان را وارد بهشت و کافران را به دوزخ وارد می‌کند.

ایمان داشتن به تقدیر و اینکه الله تعالی هر چیزی را که در گذشته بوده و در آینده خواهد بود، می‌داند؛ و الله همه اینها را می‌داند و نوشته و خواسته است و همه چیز را آفریده است.

ایمان داشتن به همه پیامبران از جمله نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و آخرین آنان محمد ﷺ که همگی انسان بودند و از جنس بشر که الله متعال آنان را با وحی خود تایید نموده و به آنان آیات و معجزاتی عنایت نمود که دال بر راستگویی و صداقت آنان بود.

ایمان داشتن به آخرت؛ آنگاه که خداوند اولین و آخرین مردم را زنده نموده و برمی‌انگیزد و میان خلق خود داوری می‌کند و مؤمنان را وارد بهشت و کافران را به دوزخ وارد می‌کند.

ایمان داشتن به تقدیر و اینکه الله تعالی هر چیزی را که در گذشته بوده و در آ تردیدی در آن نیست این است که: این جهان باید خالق بزرگ توانایی داشته باشد، زیرا غیر ممکن است که این هستی خودش خالق خود باشد یا آنکه از هیچ و عدم آمده باشد یا محصول تصادف باشد.

چرا انسان به وجود چیزهایی باور دارد که آنها را نمی‌بیند؟ چیزهایی مانند درک و عقل و روح و احساسات و محبت؟ آیا از این جهت نیست که آثارشان را می‌بیند؟ با این همه، چگونه انسان وجود خالق این هستی با عظمت را که آثار خلقت و صنع و رحمتش را می‌بیند، انکار می‌کند؟

ایمان داشتن به ملائکه با این توضیح که آنها بندگان الله هستند و از نور آفریده شده‌اند و یکی از کارهایی که به آنان سپرده است، نزول وحی بر پیامبران می‌باشد.

ایمان به همه کتاب‌هایی که الله تعالی بر پیامبران نازل کرده (مانند تورات و انجیل پیش از تحریفشان) و آخرین کتاب آسمانی، قرآن کریم.

بنده خواهد بود، می‌داند؛ و الله همه اینها را می‌داند و نوشته و خواسته است و همه چیز را آفریده است.

است که هرچه در هستی وجود دارد و ما می‌بینیم و نمی‌بینیم، آفریده است؛ و هر چه جز الله است، مخلوق اوست و تنها او شایسته عبادت است و جز او را نباید عبادت کرد و او در ملک و فرمانروایی یا خلقت یا تدبیر امور جهان یا عبادتش شریکی ندارد.

اگر از روی جدل فرض کنیم که خدایان دیگری همراه با پروردگار جل جلاله بودند، جهان رو به تباهی می‌رفت، زیرا چنین چیزی امکان ندارد که دو خدا در یک آن، امور جهان را تدبیر کنند. الله تعالی می‌فرماید:

﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلَٰهَةٌ إِلَّا ٱللَّهُ لَفَسَدَتَا...﴾ [الأنبياء: 22]

(اگر در آن دو (آسمان و زمین) خدایانی جز الله بود، بی شک تباه می‌شدند). [انبياء: ۲۲].

صفات پروردگار خالق

پروردگار سبحانه و تعالی دارای نام‌های نیکی است که در شمار نمی‌آید و دارای صفات والای پرشمار و عظیمی است که دال بر کمال اوست. یکی از نام‌های او خالق است و همچنین «الله». یعنی معبودی که فقط او مستحق و شایسته عبادت است بی‌آنکه شریکی در این عبادت داشته باشد. همچنین حی و قیوم و رحیم و رازق و کریم از نام‌های او ایمان داشتن به ایمان داشتن به ملائکه با این توضیح که آنها بندگان الله هستند و از نور آفریده شده‌اند و یکی از کارهایی که به آنان سپرده است، نزول وحی بر پیامبرانش می‌باشد.

ایمان به همه کتاب‌هایی که الله تعالی بر پیامبرانش نازل کرده (مانند تورات و انجیل پیش از تحریفشان) و آخرین کتاب آسمانی، قرآن کریم.

ایمان داشتن به همه پیامبران از جمله نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و آخرین آنان محمد ﷺ که همگی انسان بودند و از جنس بشر که الله متعال آنان را با وحی خود تایید نموده و به آنان آیات و معجزاتی عنایت نمود که دال بر راستگویی و صداقت آنان بود.

ایمان داشتن به آخرت؛ آنگاه که خداوند اولین و آخرین مردم را زنده نموده و برمی‌انگیزد و میان خلق خود داوری می‌کند و مؤمنان را وارد بهشت و کافران را به دوزخ وارد می‌کند.

ایمان داشتن به تقدیر و اینکه الله تعالی هر چیزی را که در گذشته بوده و در آینده خواهد بود، می‌داند؛ و الله همه اینها را می‌داند و نوشته و خواسته است و همه چیز را آفریده است.

ملائکه با این توضیح که آنها بندگان الله هستند و از نور آفریده شده‌اند و یکی از کارهایی که به آنان سپرده است، نزول وحی بر پیامبران می‌باشد.

ایمان به همه کتاب‌هایی که الله تعالی بر پیامبران نازل کرده (مانند تورات و انجیل پیش از تحریفشان) و آخرین کتاب آسمانی، قرآن کریم.

ایمان داشتن به همه پیامبران از جمله نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و آخرین آنان محمد ﷺ که همگی انسان بودند و از جنس بشر که الله متعال آنان را با وحی خود تایید نموده و به آنان آیات و معجزاتی عنایت نمود که دال بر راستگویی و صداقت آنان بود.

ایمان داشتن به آخرت؛ آنگاه که خداوند اولین و آخرین مردم را زنده نموده و برمی‌انگیزد و میان خلق خود داوری می‌کند و مؤمنان را وارد بهشت و کافران را به دوزخ وارد می‌کند.

ایمان داشتن به تقدیر و اینکه الله تعالی هر چیزی را که در گذشته بوده و در آینده خواهد بود، می‌داند؛ و الله همه اینها را می‌داند و نوشته و خواسته است و همه چیز را آفریده است.

ست.

الله تعالی در قرآن کریم می‌فرماید:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: 255]

الله [معبود راستین است؛] هیچ معبودی [به‌حق] جز او نیست؛ زنده پاینده [و قائم به ذات] است؛ نه خوابی سبک او را فرا می‌گیرد و نه خوابی سنگین؛ آنچه در آسمان‌ها و زمین است، از آن اوست. کیست که نزد او جز به فرمانش شفاعت کند؟ گذشته و آینده آنان (بندگان) را می‌داند و [آنان] به چیزی از علم او احاطه [و آگاهی] نمی‌یابند، مگر آنچه خود بخواهد. کرسی او آسمان‌ها و زمین را در بر گرفته است و نگهداشتن آنها بر او [سنگین و] دشوار نیست و او بلندمرتبه [و] بزرگ است. [بقره: ۲۵۵].

و الله تعالی می‌فرماید:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝۱ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝۲ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝۳ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝۴﴾

[الإخلاص: 1-4]

بگو: او الله یکتا و یگانه است (۱) الله الصمد (۲) الله بی‌نیاز است [و همه نیازمند او هستند] (۲) لم یلد ولم یولد (۳) نه [فرزندی] زاده و نه زاده شده است (۳) ولم یکن له کفوًا احد و هیچ‌کس همانند و همتای او نبوده و نیست. [إخلاص: ۱-۴].

پروردگار معبود، دارای صفات کمال است

یکی از صفات او این است که معبود است و هر چه جز اوست مخلوق و مکلف و مامور و مقهور.

یکی دیگر از صفات او این است که زنده و پاینده و برپادارنده است؛ چنانکه هر موجود زنده‌ای در هستی را الله زندگی و حیات بخشیده و از عدم به وجود آورده است؛ و پروردگار است که با روزی و کفایتش وجود او را نگه داشته است. پروردگار متعال زنده است و نمی‌میرد و فنا درباره او محال است و قیوم است و نمی‌خوابد و بلکه دچار چرت و خواب نمی‌شود.

از دیگر صفات او این است که علیم و دانا ب ایمان داشتن به ملائکه با این توضیح که آنها بندگان الله هستند و از نور آفریده شده‌اند و یکی از کارهایی که به آنان سپرده است، نزول وحی بر پیامبران می‌باشد.

ایمان به همه کتاب‌هایی که الله تعالی بر پیامبران نازل کرده (مانند تورات و انجیل پیش از تحریفشان) و آخرین کتاب آسمانی، قرآن کریم.

ایمان داشتن به همه پیامبران از جمله نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و آخرین آنان محمد ﷺ که همگی انسان بودند و از جنس بشر که الله متعال آنان را با وحی خود تایید نموده و به آنان آیات و معجزاتی عنایت نمود که دال بر راستگویی و صداقت آنان بود.

ایمان داشتن به آخرت؛ آنگاه که خداوند اولین و آخرین مردم را زنده نموده و برمی‌انگیزد و میان خلق خود داوری می‌کند و مؤمنان را وارد بهشت و کافران را به دوزخ وارد می‌کند.

ایمان داشتن به تقدیر و اینکه الله تعالی هر چیزی را که در گذشته بوده و در آینده خواهد بود، می‌داند؛ و الله همه اینها را می‌داند و نوشته و خواست ایمان داشتن به ملائکه با این توضیح که آنها بندگان الله هستند و از نور آفریده شده‌اند و یکی از کارهایی که به آنان سپرده است، نزول وحی بر پیامبران می‌باشد.

ایمان به همه کتاب‌هایی که الله تعالی بر پیامبران نازل کرده (مانند تورات و انجیل پیش از تحریفشان) و آخرین کتاب آسمانی، قرآن کریم.

ایمان داشتن به همه پیامبران از جمله نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و آخرین آنان محمد ﷺ که همگی انسان بودند و از جنس بشر که الله متعال آنان را با وحی خود تایید نموده و به آنان آیات و معجزاتی عنایت نمود که دال بر راستگویی و صداقت آنان بود.

ایمان داشتن به آخرت؛ آنگاه که خداوند اولین و آخرین مردم را زنده نموده و برمی‌انگیزد و میان خلق خود داوری می‌کند و مؤمنان را وارد بهشت و کافران را به دوزخ وارد می‌کند.

ایمان داشتن به تقدیر و اینکه الله تعالی هر چیزی را که در گذشته بوده و در آینده خواهد بود، می‌داند؛ و الله همه اینها را می‌داند و نوشته و خواسته است و همه چیز را آفریده است.

ه است و همه چیز را آفریده است.

ه هر چیز است و چیزی در زمین و آسمان از او پنهان نمی‌ماند.

از دیگر صفات او این است که شنوای بی‌ناست و هر چیزی را می‌شنود و هر مخلوقی را می‌بیند و از وسوسه درون سینه‌ها و آنچه در دل‌ها پنهان داشته‌اند آگاه است و چیزی در زمین و آسمان از او پنهان نمی‌ماند.

همچنین از صفات او این است که قدیر است و چیزی او را ناتوان و درمانده نمی‌سازد و کسی اراده او را بر نمی‌گرداند. هرچه می‌خواهد انجام می‌دهد و هرچه را بخواهد باز می‌دارد و امور را به پیش و پس می‌اندازد و حکمتش روشن و رساست.

از صفات او این است که او آفریدگار و روزی دهنده و تدبیرگر است که خلق را آفرید و تدبیر کرد و همه خلق در قبضه او و تحت سلطه اویند.

از دیگر صفاتش این است که درخواست درمانده را پاسخ می‌دهد و به رنج‌دیده یاری می‌رساند و برای مصیبت‌دیده گشایش حاصل می‌کند و هر مخلوقی چون در مشکل یا تنگایی می‌افتد، ناچار به او پناه می‌برد.

عبادت تنها برای الله تعالی است زیرا تنها اوست که کامل است و مستحق عبادت است نه هیچ دیگری؛ و هر آنچه جز او عبادت شود، معبودی است که به باطل عبادت می‌شود و ناقص است و در معرض مرگ و نابودی.

الله سبحانه و تعالی به ما عقل‌هایی عطا نموده که بخشی از عظمت او را درک می‌کند و در ما فطرتی به جا گذاشته که دوستدار خیر است و شر را بد می‌دارد و هرگاه به الله پروردگار جهانانین پناه ببرد، آرام می‌یابد و این فطرت دال بر کمال اوست و اینکه امکان ندارد او سبحانه و تعالی دارای صفات نقص باشد.

برای عاقل شایسته نیست که جز آن پروردگار کامل را عبادت کند، چه رسد به مخلوقی ناقص مانند خودش یا حتی پایین‌تر از خود!

انسان یا بت یا درخت یا حیوان نمی‌تواند معبود باشد!

پروردگار، بالای آسمان‌هایش و بر روی عرش خود است و از خلق خود جداست و هیچیک از مخلوقاتش در ذات او داخل نیست و چیزی از ذات او در مخلوقاتش نیست و در هیچیک از مخلوقاتش حلول نمی‌یابد و در قالب بندگانش شکل نمی‌گیرد.

هیچ چیز همانند پروردگار نیست و او شنوای بیناست و کسی هم کفو و هم سطح او نیست و از بندگانش بی‌نیاز است. نه می‌خورد و نه می‌خوابد و با عظمتی است که ممکن نیست همسر و فرزند داشته باشد؛ خالق دارای صفات عظمت است و ممکن نیست که به نیاز یا نقص ایمان داشتن به ملائکه با این توضیح که آنها بندگان الله هستند و از نور آفریده شده‌اند و یکی از کارهایی که به آنان سپرده است، نزول وحی بر پیامبرانش می‌باشد.

ایمان به همه کتاب‌هایی که الله تعالی بر پیامبرانش نازل کرده (مانند تورات و انجیل پیش از تحریف‌شان) و آخرین کتاب آسمانی، قرآن کریم.

ایمان داشتن به همه پیامبرمان از جمله نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و آخرین آنان محمد ﷺ که همگی انسان بودند و از جنس

بشر که الله متعال آنان را با وحی خود تایید نموده و به آنان آیات و معجزاتی عنایت نمود که دال بر راستگویی و صداقت آنان بود.

ایمان داشتن به آخرت؛ آنگاه که خداوند اولین و آخرین مردم را زنده نموده و برمی‌انگیزد و میان خلق خود داوری می‌کند و مؤمنان را وارد بهشت و کافران را به دوزخ وارد می‌کند.

ایمان داشتن به تقدیر و اینکه الله تعالی هر چیزی را که در گذشته بوده و در آینده خواهد بود، می‌داند؛ و الله همه اینها را می‌داند و نوشته و خواست ایمان داشتن به ملائکه با این توضیح که آنها بندگان الله هستند و از نور آفریده شده‌اند و یکی از کارهایی که به آنان سپرده است، نزول وحی بر پیامبرانش می‌باشد.

ایمان به همه کتاب‌هایی که الله تعالی بر پیامبرانش نازل کرده (مانند تورات و انجیل پیش از تحریف‌شان) و آخرین کتاب آسمانی، قرآن کریم.

ایمان داشتن به همه پیامبرمان از جمله نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و آخرین آنان محمد ﷺ که همگی انسان بودند و از جنس بشر که الله متعال آنان را با وحی خود تایید نموده و به آنان آیات و معجزاتی عنایت نمود که دال بر راستگویی و صداقت آنان بود.

ایمان داشتن به آخرت؛ آنگاه که خداوند اولین و آخرین مردم را زنده نموده و برمی‌انگیزد و میان خلق خود داوری می‌کند و مؤمنان را وارد بهشت و کافران را به دوزخ وارد می‌کند.

ایمان داشتن به تقدیر و اینکه الله تعالی هر چیزی را که در گذشته بوده و در آینده خواهد بود، می‌داند؛ و الله همه اینها را می‌داند و نوشته و خواسته است و همه چیز را آفریده است.

ه است و همه چیز را آفریده است.

توصیف شود.

الله تعالی می‌فرماید:

﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرْبَ مَثَلٍ فَاستَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ ﴿٧٣﴾ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾﴾ [الحج: 73-74]

(ای مردم، [درباره ناتوانی معبودان باطل] مثلی زده شده است؛ پس به آن گوش دهید: کسانی را که به جای الله [به عبادت و یاری] می‌خوانید، هرگز نمی‌توانند مگسی را بیافرینند، حتی اگر [همگی] برای این [کار] جمع شوند؛ و اگر آن مگس چیزی از آنان برباید، نمی‌توانند آن را از او بازپس گیرند. [آری،] طالب و مطلوب (معبود باطل و مگس یا عابد و معبود باطل) هر دو ناتوانند. مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ [آنان] الله را چنان که سزاوار [بزرگداشت] اوست نشناخته‌اند. بی‌تردید، الله نیرومند شکست‌ناپذیر است.) [حج: 73-74].

چرا این خالق بزرگ ما را آفریده است؟ و از ما چه می‌خواهد؟

آیا عاقلانه است که الله این همه مخلوقات را بدون هدف آفریده باشد؟ آیا پروردگار حکیم دانا، این مخلوقات را بی‌هدف آفریده است؟

آیا عاقلانه است پروردگاری که ما را با این دقت و ظرافت آفریده و هر آنچه در آسمان‌ها و زمین است در خدمت ما قرار داده، ما را بدون هدف آفریده باشد و بدون پاسخ به مهمترین پرسش‌هایی که ذهن ما را مشغول ایمان داشتن به ملائکه با این توضیح که آنها بندگان الله هستند و از نور آفریده شده‌اند و یکی از کارهایی که به آنان سپرده است، نزول وحی بر پیامبران می‌باشد.

ایمان به همه کتاب‌هایی که الله تعالی بر پیامبران نازل کرده (مانند تورات و انجیل پیش از تحریف‌شان) و آخرین کتاب آسمانی، قرآن کریم.

ایمان داشتن به همه پیامبران از جمله نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و آخرین آنان محمد ﷺ که همگی انسان بودند و از جنس بشر که الله متعال آنان را با وحی خود تایید نموده و به آنان آیات و معجزاتی عنایت نمود که دال بر راستگویی و صداقت آنان بود.

ایمان داشتن به آخرت؛ آنگاه که خداوند اولین و آخرین مردم را زنده نموده و برمی‌انگیزد و میان خلق خود داوری می‌کند و مؤمنان را وارد بهشت و کافران را به دوزخ وارد می‌کند.

ایمان داشتن به تقدیر و اینکه الله تعالی هر چیزی را که در گذشته بوده و در آینده خواهد بود، می‌داند؛ و الله همه اینها را می‌داند و نوشته و خواسته است و همه چیز را آفریده است.

کرده، رها کرده باشد؟ این سه پرسش که: چرا ما این‌جاییم؟ پس از مرگ چه خواهد شد؟ و هدف از آفرینش ما چیست؟

آیا عاقلانه است که ستمگر هیچ مجازاتی نبیند و نیکوکار پاداش خود را نیابد؟

الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ [المؤمنون: 115]

﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ (آیا پنداشته‌اید که شما را بی‌هوده آفریده‌ایم و به سوی ما بازگردانده نمی‌شوید؟) [مؤمنون: ۱۱۵].

بلکه الله متعال پیامبران را فرستاده تا هدف از وجودمان را بدانیم و راهنمایی‌مان کرده که چگونه او را عبادت کنیم و به او نزدیکی جوییم و بدانیم که از ما چه می‌خواهد و چگونه رضایت و خشنودی او را به دست آوریم و ما را از سرنوشت‌مان پس از مرگ آگاه کرده است.

الله متعال پیامبران را فرستاده تا به ما خبر دهند که تنها او شایسته عبادت است و بیاموزیم که چگونه او را عبادت کنیم و امر

و نهی او را به ما ابلاغ کنند و به ما ارزش‌های فاضلانه را بیاموزند که در صورت عمل به آنها زندگی پاکی خواهیم داشت که خیرات و برکات ما را در بر می‌گیرند.

الله متعال پیامبران بسیاری را فرستاده است، همانند نوح و ابراهیم و موسی و عیسی؛ و آنان را با آیات و معجزاتی تایید نموده که دال بر راستگویی و پیامبری و فرستاده شدن آنان از سوی او هستند؛ و آخرین آنها، محمد صلی الله علیه و سلم است.

پیامبران بسیار روشن و واضح به ما خبر داده‌اند که این دنیا محل امتحان است و زندگی حق ایمان داشتن به ملائکه با این توضیح که آنها بندگان الله هستند و از نور آفریده شده‌اند و یکی از کارهایی که به آنان سپرده است، نزول وحی بر پیامبران می‌باشد.

ایمان به همه کتاب‌هایی که الله تعالی بر پیامبران نازل کرده (مانند تورات و انجیل پیش از تحریفشان) و آخرین کتاب آسمانی، قرآن کریم.

ایمان داشتن به همه پیامبران از جمله نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و آخرین آنان محمد ﷺ که همگی انسان بودند و از جنس بشر که الله متعال آنان را با وحی خود تایید نموده و به آنان آیات و معجزاتی عنایت نمود که دال بر راستگویی و صداقت آنان بود.

ایمان داشتن به آخرت؛ آنگاه که خداوند اولین و آخرین مردم را زنده نموده و برمی‌انگیزد و میان خلق خود داوری می‌کند و مؤمنان را وارد بهشت و کافران را به دوزخ وارد می‌کند.

ایمان داشتن به تقدیر و اینکه الله تعالی هر چیزی را که در گذشته بوده و در آینده خواهد بود، می‌داند؛ و الله همه اینها را می‌داند و نوشته و خواسته است و همه چیز را آفریده است.

بقی پس از مرگ خواهد بود

و آنجا برای مؤمنانی که تنها الله را عبادت کرده‌اند و برایش شریکی نیاورده‌اند، بهشتی فراهم شده است؛ چنانکه برای

کافرانی که خدایان و معبودان دیگری را به همراه الله عبادت کرده‌اند یا به یکی از پیامبران کفر ورزیده‌اند، دوزخی آماده کرده است.

الله تعالی می‌فرماید:

﴿يَبْنَیْ ءَادَمَ اِمَّا یَاْتِیَنَّکُمْ رُسُلٌ مِّنْکُمْ یَقُصُّوْنَ عَلَیْکُمْ ءَایَاتِی فَمَنْ اَتَقٰی وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَلَا هُمْ یَحْزَنُوْنَ ﴿۳۵﴾ وَالَّذِیْنَ کَذَّبُوْا بِآیَاتِنَا وَاَسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا اُولٰٓئِکَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِیْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۳۶﴾﴾ [الأعراف: 35-36]

ای فرزندان آدم، اگر پیامبرانی از خود شما [نزدتان] بیایند که آیات مرا برای‌تان بخوانند، [از آنان پیروی کنید]؛ پس کسانی که پرهیزگاری نمایند و [رفتارهای گذشته را] اصلاح کنند، نه ترسی خواهند داشت و نه اندوهگین می‌شوند. وَالَّذِیْنَ کَذَّبُوْا بِآیَاتِنَا وَاَسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا اُولٰٓئِکَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِیْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۳۶﴾ و کسانی که آیات ما را دروغ می‌پندارند و در برابر آنها [گردن‌کشی و] تکبر می‌ورزند، اهل دوزخند و جاودانه در آن خواهند ماند. [اعراف: ۳۵-۳۶].

الله تعالی می‌فرماید:

﴿یٰٓاٰیُّهَا النَّاسُ اَعْبُدُوْا رَبَّکُمْ الَّذِیْ خَلَقَکُمْ وَالَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِکُمْ لَعَلَّکُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿۱﴾ الَّذِیْ جَعَلَ لَکُمُ الْاَرْضَ فِرَاشًا وَّالسَّمٰوٰتَ بِنَآءٍ وَّاَنْزَلَ مِنَ السَّمٰوٰتِ مَآءً فَاَخْرَجَ بِهٖ مِنْ الشَّجَرٰتِ رِزْقًا لَّکُمْ فَلَا تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ اٰنْدَادًا وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۲﴾ وَاِنْ کُنْتُمْ فِی رَیْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلٰی عَبْدِنَا فَاْتُوْا بِسُوْرَةٍ مِّنْ مِّثْلِهٖ وَاَدْعُوْا شُهَدَآءَکُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ کُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ﴿۳﴾ فَاِنْ لَّمْ تَفْعَلُوْا وَلَنْ تَفْعَلُوْا فَاْتَقُوْا النَّارَ الَّتِیْ وُقُوْدُهَا النَّاسُ وَاَلْحِجَارَةُ اُضِدَّتْ لِلْکٰفِرِیْنَ ﴿۴﴾ وَبَشِّرِ الَّذِیْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اَنْ لَهُمْ جَنٰتٍ تَجْرِیْ مِنْ تَحْتِهَا اَلْاَنْهٰرُ کُلَّمَا رُزِقُوْا مِنْهَا مِنْ ثَمَرٍ رَّزَقًا قَالُوْا هٰذَا الَّذِیْ رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَاْتُوْا بِهٖ مُّتَشٰبِهًا وَّلَهُمْ فِیْهَا اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَّهُمْ فِیْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۵﴾﴾ [البقرة: 21-25]

ای مردم، پروردگار خود را عبادت کنید، آن کسی که شما و کسانی را که پیش از شما بودند آفرید، تا پرهیزگار شوید.

(۲۱) الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أُندَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۲۲) آن کس که زمین را برای شما بگسترده و آسمان را همچون سقفی بالای سر شما قرار داد و از آسمان آبی فرو فرستاد و به وسیله آن انواع میوه‌ها را به وجود آورد تا روزی شما باشد؛ بنابراین برای الله همتیانی قرار ندهید، درحالی که می‌دانید). وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۲۳)

(و اگر درباره آن چه بر بنده خود [محمد] نازل کرده‌ایم در شک و تردید هستید، اگر راست می‌گویید، سوره‌ای همانند آن بیاورید و گواهان خود را - غیر از الله - فراخوانید. (۲۳) فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ (۲۴) پس اگر چنین نکردید - و هرگز نتوانید کرد - از آتشی بترسید که هیزم آن مردم و سنگ‌ها است و برای کافران آماده شده است. (۲۴) وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأْتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ) و [ای پیامبر]، به کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام داده‌اند، مژده بده که باغ‌هایی [از بهشت] برای‌شان [در پیش] است که از زیر [درختان] آن جویبارها جاری است. هر زمان که میوه‌ای از آن به آنان داده شود، می‌گویند: این همان است که پیش از این روزی ما شده بود؛ درحالی که شبیه آن به آنان داده شده بود؛ و [در آنجا] همسرانی پاک دارند و در آن جاودانه خواهند ماند). [بقره: ۲۱-۲۵].

چرا پیامبران متعددی آمده‌اند؟

الله متعال پیامبرانش را به سوی امت‌ها فرستاده است و امتی نیست مگر آنکه الله پیامبری را به سوی‌شان فرستاده تا آنان را به

عبادت پروردگارشان دعوت کند و امر و نهی او را به آنان ابلاغ نماید و هدف دعوت همه آنها عبادت الله عزوجل به یگانگی بوده است؛ و هرگاه امتی شروع ایمان داشتن به ملائکه با این توضیح که آنها بندگان الله هستند و از نور آفریده شده‌اند و یکی از کارهایی که به آنان سپرده است، نزول وحی بر پیامبرانش می‌باشد.

ایمان به همه کتاب‌هایی که الله تعالی بر پیامبرانش نازل کرده (مانند تورات و انجیل پیش از تحریف‌شان) و آخرین کتاب آسمانی، قرآن کریم.

ایمان داشتن به همه پیامبران از جمله نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و آخرین آنان محمد ﷺ که همگی انسان بودند و از جنس بشر که الله متعال آنان را با وحی خود تایید نموده و به آنان آیات و معجزاتی عنایت نمود که دال بر راستگویی و صداقت آنان بود.

ایمان داشتن به آخرت؛ آنگاه که خداوند اولین و آخرین مردم را زنده نموده و برمی‌انگیزد و میان خلق خود داوری می‌کند و مؤمنان را وارد بهشت و کافران را به دوزخ وارد می‌کند.

ایمان داشتن به تقدیر و اینکه الله تعالی هر چیزی را که در گذشته بوده و در آینده خواهد بود، می‌داند؛ و الله همه اینها را می‌داند و نوشته و خواسته است و همه چیز را آفریده است.

به ترک یا تخریب توحیدی می‌کردند که پیام پیامبرانش به آنها بوده است، خداوند پیامبر دیگری را برای نشان دادن راه درست به سوی آنها می‌فرستاد تا مردم را با توحید و طاعت الله به فطرت درست‌شان بازگرداند،

تا آنکه الله متعال، سلسله پیامبران را با محمد علیه الصلاة والسلام به پایان رساند. پیامبری که با دین کامل و شریعت جاودان و فراگیر تا روز قیامت به سوی همه بشر فرستاده شده است؛ شریعت مکمل و ناسخ شرایع پیشین؛ و پروردگار عزوجل خود تا روز قیامت عهده‌دار و ضامن بقا و دوام این دین شده است.

هیچکس مؤمن به حساب نمی‌آید تا آنکه به همه پیامبران ایمان بیاورد.

الله عزوجل فرستنده پیامبران است و همه بندگان را به اطاعت از آنها امر کرده است؛ و هرکس به رسالت یکی از آنها کفر ورزد به همه کافر شده است و گناهی بزرگ‌تر از این نیست که انسان، وحی پروردگار را رد نموده و نپذیرد و از پذیرش آن سرباز زند؛ بنابراین برای ورود به بهشت، باید به همه پیامبران ایمان داشت.

بنابراین در این دوران بر همه واجب است که به الله و همه پیامبران الله و روز قیامت ایمان داشته باشند و این ممکن نیست مگر با ایمان و پیروی از آخرین آنها یعنی محمد صلی الله علیه وسلم که با معجز ایمان داشتن به ملائکه با این توضیح که آنها بندگان الله هستند و از نور آفریده شده‌اند و یکی از کارهایی که به آنان سپرده است، نزول وحی بر پیامبران می‌باشد.

ایمان به همه کتاب‌هایی که الله تعالی بر پیامبران نازل کرده (مانند تورات و انجیل پیش از تحریف‌شان) و آخرین کتاب آسمانی، قرآن کریم.

ایمان داشتن به همه پیامبران از جمله نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و آخرین آنان محمد ﷺ که همگی انسان بودند و از جنس بشر که الله متعال آنان را با وحی خود تایید نموده و به آنان آیات و معجزاتی عنایت نمود که دال بر راستگویی و صداقت آنان بود.

ایمان داشتن به آخرت؛ آنگاه که خداوند اولین و آخرین مردم را زنده نموده و برمی‌انگیزد و میان خلق خود داوری می‌کند و مؤمنان را وارد بهشت و کافران را به دوزخ وارد می‌کند.

ایمان داشتن به تقدیر و اینکه الله تعالی هر چیزی را که در گذشته بوده و در آینده خواهد بود، می‌داند؛ و الله همه اینها را می‌داند و نوشته و خواسته است و همه چیز را آفریده است.

زۀ جاودان یعنی قرآن کریم تایید شده است؛ معجزه‌ای که الله متعال تا هنگامه‌ی به ارث بردن زمین و ساکنانش، عهده‌دار محافظت از آن شده است.

الله متعال در قرآن کریم ذکر نموده است که هرکس ایمان به پیامبری از پیامبران را رد کند، کافر به الله و تکذیب کننده وحی اوست. ح ایمان داشتن به ملائکه با این توضیح که آنها بندگان الله هستند و از نور آفریده شده‌اند و یکی از کارهایی که به آنان سپرده است، نزول وحی بر پیامبرانش می‌باشد.

ایمان به همه کتاب‌هایی که الله تعالی بر پیامبرانش نازل کرده (مانند تورات و انجیل پیش از تحریف‌شان) و آخرین کتاب آسمانی، قرآن کریم.

ایمان داشتن به همه پیامبران از جمله نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و آخرین آنان محمد ﷺ که همگی انسان بودند و از جنس بشر که الله متعال آنان را با وحی خود تایید نموده و به آنان آیات و معجزاتی عنایت نمود که دال بر راستگویی و صداقت آنان بود.

ایمان داشتن به آخرت؛ آنگاه که خداوند اولین و آخرین مردم را زنده نموده و برمی‌انگیزد و میان خلق خود داوری می‌کند و مؤمنان را وارد بهشت و کافران را به دوزخ وارد می‌کند.

ایمان داشتن به تقدیر و اینکه الله تعالی هر چیزی را که در گذشته بوده و در آینده خواهد بود، می‌داند؛ و الله همه اینها را می‌داند و نوشته و خواسته است و همه چیز را آفریده است.

ق تعالی می‌فرماید:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٥١﴾﴾ [النساء: 150-151]

کسانی که به الله و پیامبران کفر می‌ورزند و می‌خواهند میان الله و پیامبران جدایی اندازند و می‌گویند: «ما به بعضی ایمان داریم و بعضی را انکار می‌کنیم» و می‌خواهند در این [میان، بین کفر و ایمان برای خود] راهی برگزینند. **أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا** آنان به راستی کافرند و ما برای کافران عذابی خفت‌بار مهیا کرده‌ایم. [نساء: ۱۵۱-۱۵۰].

به همین دلیل ما مسلمانان - چنانکه الله امر نموده - به الله و آخرت ایمان داریم و به همه پیامبران و کتاب‌های پیشین ایمان داریم. الله تعالی می‌فرماید:

﴿ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفِرُّ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ [البقرة: 285]

[رسول [الله] به آنچه از [سوی] پروردگارش بر او نازل شده ایمان آورده است و مؤمنان [نیز] همگی به الله و فرشتگانش و کتاب‌هایش و پیامبران ایمان آورده‌اند؛ [و سخن‌شان این است که]: میان هیچ‌یک از پیامبران فرق نمی‌گذاریم [و به همه ایمان داریم]. و گفتند: شنیدیم و اطاعت کردیم. پروردگارا، آموزش تو را [خواه‌انیم] و بازگشت [تمام امور] به سوی [توست]. [بقره: ۲۸۵].

قرآن کریم چیست؟

قرآن کریم همان کلام الله و وحی اوست که بر آخرین پیامبران، محمد ﷺ نازل کرده است؛ و بزرگ‌ترین معجزه دال بر صدق و راستی پیامبری ایشان ﷺ است. قرآن کریم در احکامش حق است و در اخبارش راست و درست. الله تعالی تکذیب کنندگان را به مبارزه طلبیده که حتی یک سوره مانند آن را بیاورند اما به سبب عظمت مضمون این کتاب و جامع بودن محتوایش در همه‌ی امور مربوط به

دنیا و آخرت مردم، در این چالش شکست خوردند و عاجز ماندند. قرآن کریم همه حقایق ایمانی را که باید به آن باور داشت در خود دارد. چنانکه قرآن کریم هر امر و نهی‌ای را که انسان باید در رابطه با خود و پروردگارش و دیگر مردم در نظر بگیرد و بر اساس آن رفتار کند، در خود جای داده است و ایمان داشتن به ملائکه با این توضیح که آنها بندگان الله هستند و از نور آفریده شده‌اند و یکی از کارهایی که به آنان سپرده است، نزول وحی بر پیامبرانش می‌باشد.

ایمان به همه کتاب‌هایی که الله تعالی بر پیامبرانش نازل کرده (مانند تورات و انجیل پیش از تحریفشان) و آخرین کتاب آسمانی، قرآن کریم.

ایمان داشتن به همه پیامبران از جمله نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و آخرین آنان محمد ﷺ که همگی انسان بودند و از جنس بشر که الله متعال آنان را با وحی خود تایید نموده و به آنان آیات و معجزاتی عنایت نمود که دال بر راستگویی و صداقت آنان بود.

ایمان داشتن به آخرت؛ آنگاه که خداوند اولین و آخرین مردم را زنده نموده و برمی‌انگیزد و میان خلق خود داوری می‌کند و مؤمنان را وارد بهشت و کافران را به دوزخ وارد می‌کند.

ایمان داشتن به تقدیر و اینکه الله تعالی هر چیزی را که در گذشته بوده و در آینده خواهد بود، می‌داند؛ و الله همه اینها را می‌داند و نوشته و خواسته است و همه چیز را آفریده است.

همه اینها در قالب اسلوبی عالی از نظر بلاغت و بیان ارائه شده است. همچنین قرآن شامل بسیاری از ادله عقلی و حقایق علمی است که ثابت می‌کند امکان ندارد این کتاب کار بشر باشد بلکه کلام الله سبحانه و تعالی است.

اسلام چیست؟

اسلام یعنی تسلیم شدن در برابر الله با توحید و گردن نهادن به امر او با طاعت و جامه‌ی عمل پوشیدن به شرع او با رضایت و پذیرش کامل؛ و کفر ورزیدن به هر آنچه جز الله عبادت می‌شود.

الله متعال پیامبران را با یک رسالت فرستاده است: دعوت به عبادت فقط الله که شریکی ندارد و کفر ورزیدن به هر آنچه جز الله عبادت می‌شود. ایمان داشتن به ملائکه با این توضیح که آنها بندگانی که به آنها سپرده است، نزول وحی بر پیامبرانش می‌باشد.

ایمان به همه کتاب‌هایی که الله تعالی بر پیامبرانش نازل کرده (مانند تورات و انجیل پیش از تحریف‌شان) و آخرین کتاب آسمانی، قرآن کریم.

ایمان داشتن به همه پیامبران از جمله نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و آخرین آنان محمد ﷺ که همگی انسان بودند و از جنس بشر که الله متعال آنان را با وحی خود تایید نموده و به آنان آیات و معجزاتی عنایت نمود که دال بر راستگویی و صداقت آنان بود.

ایمان داشتن به آخرت؛ آنگاه که خداوند اولین و آخرین مردم را زنده نموده و برمی‌انگیزد و میان خلق خود داوری می‌کند و مؤمنان را وارد بهشت و کافران را به دوزخ وارد می‌کند.

ایمان داشتن به تقدیر و اینکه الله تعالی هر چیزی را که در گذشته بوده و در آینده خواهد بود، می‌داند؛ و الله همه اینها را می‌داند و نوشته و خواسته است و همه چیز را آفریده است.

اسلام دین همه پیامبران است، چنانکه دعوت همه پیامبران یکی است، هرچند شریعت‌های آنان گوناگون است؛ و مسلمانان امروزه تنها کسانی هستند که به دین صحیحی که همه پیامبران آن را آورده‌اند، متمسک هستند؛ و رسالت اسلام در این دوران تنها رسالت حق و آخرین پیام از سوی خالق بشریت است. پروردگاری که ابراهیم و موسی و عیسی علیهم السلام را فرستاده است، همان کسی است که آخرین پیامبران یعنی محمد ﷺ را فرستاده است و شریعت اسلام نسخه کننده شریعت‌های پیش از خود است.

همه ادیانی که امروز مردم بر اساس آن عمل و عبادت می‌کنند - به جز اسلام - ادیانی ساخته شده به دست بشر هستند یا

ادیانی هستند که اصلشان الهی بوده، اما بشر در آن دست برده و در نتیجه به مخلوطی از خرافه‌های انباشته و افسانه‌های نقل شده و ایده‌های بشری تبدیل شده است.

اما دین مسلمانان تنها دین واضحی است که تغییر نیافته است؛ چنانکه عبادت‌هایشان که با آنها عبادت می‌کنند، تنها و تنها برای الله است؛ لذا ایمان داشتن به ملائکه با این توضیح که آنها بندگان الله هستند و از نور آفریده شده‌اند و یکی از کارهایی که به آنان سپرده است، نزول وحی بر پیامبرانش می‌باشد.

ایمان به همه کتاب‌هایی که الله تعالی بر پیامبرانش نازل کرده (مانند تورات و انجیل پیش از تحریف‌شان) و آخرین کتاب آسمانی، قرآن کریم.

ایمان داشتن به همه پیامبران از جمله نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و آخرین آنان محمد ﷺ که همگی انسان بودند و از جنس بشر که الله متعال آنان را با وحی خود تایید نموده و به آنان آیات و معجزاتی عنایت نمود که دال بر راستگویی و صداقت آنان بود.

ایمان داشتن به آخرت؛ آنگاه که خداوند اولین و آخرین مردم را زنده نموده و برمی‌انگیزد و میان خلق خود داوری می‌کند و مؤمنان را وارد بهشت و کافران را به دوزخ وارد می‌کند.

ایمان داشتن به تقدیر و اینکه الله تعالی هر چیزی را که در گذشته بوده و در آینده خواهد بود، می‌داند؛ و الله همه اینها را می‌داند و نوشته و خواسته است و همه چیز را آفریده است.

ا همه آنها نمازهای پنجگانه را به جا می‌آورند و زکات اموالشان را می‌دهند و ماه رمضان را روزه می‌گیرند. در قانون آنها یعنی قرآن کریم تامل کنید که در همه سرزمین‌هایشان یکی است. الله تعالی می‌فرماید:

﴿... الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ
الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمِهِ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

[المائدة: 3]

(امروز دین‌تان را برای شما کامل کردم و نعمتم را بر شما
تمام نمودم و اسلام را [به عنوان بهترین] دین برای‌تان برگزیدم.
اما هرکس [برای حفظ جان خود و] بدون آنکه به گناه متمایل
باشد، [به خوردن گوشت‌های ممنوعه] ناچار شود [گناهی بر
او نیست]. به راستی که الله آمرزندهٔ مهربان است). [مائدة: ۳].

الله تعالی در قرآن کریم می‌فرماید:

﴿قُلْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيِّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ
لَهُمْ مُسْلِمُونَ﴾

[الْخَاسِرِينَ ﴿۸۵﴾] [آل عمران: 84-85]

{قُلْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيِّونَ
مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ} * وَمَنْ يَبْتَغِ
غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ
الْخَاسِرِينَ} وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي
الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ} (بگو: به الله و آنچه بر ما نازل شده و
آنچه بر ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و اسباط
(فرزندان یعقوب) نازل گردیده و آنچه به موسی و عیسی و
[دیگر] پیامبران از جانب پروردگارشان داده شده، ایمان آوردیم،
میان هیچیک از آنان فرقی نمی‌گذاریم و ما او را فرمانبرداریم *
و هرکس دینی غیر از اسلام برگزیند، هرگز از او پذیرفته نخواهد
شد و در آخرت از زیانکاران است) [آل عمران: ۸۴-۸۵].

دین اسلام یک برنامه فراگیر برای زندگی است که هماهنگ با فطرت و عقل است و دل‌های سالم آن را می‌پذیرند. خالق بزرگ، این دین را برای مردم وضع نموده که دین خیر و سعادت برای همه مردم در ایمان داشتن به ملائکه با این توضیح که آنها بندگان الله هستند و از نور آفریده شده‌اند و یکی از کارهایی که به آنان سپرده است، نزول وحی بر پیامبرانش می‌باشد.

ایمان به همه کتاب‌هایی که الله تعالی بر پیامبرانش نازل کرده (مانند تورات و انجیل پیش از تحریف‌شان) و آخرین کتاب آسمانی، قرآن کریم.

ایمان داشتن به همه پیامبران از جمله نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و آخرین آنان محمد ﷺ که همگی انسان بودند و از جنس بشر که الله متعال آنان را با وحی خود تایید نموده و به آنان آیات و معجزاتی عنایت نمود که دال بر راستگویی و صداقت آنان بود.

ایمان داشتن به آخرت؛ آنگاه که خداوند اولین و آخرین مردم را زنده نموده و برمی‌انگیزد و میان خلق خود داوری می‌کند و مؤمنان را وارد بهشت و کافران را به دوزخ وارد می‌کند.

ایمان داشتن به تقدیر و اینکه الله تعالی هر چیزی را که در گذشته بوده و در آینده خواهد بود، می‌داند؛ و الله همه اینها را می‌داند و نوشته و خواسته است و همه چیز را آفریده است.

دنیا و آخرت است و نژادی را بر نژادی دیگر و رنگی را بر رنگی دیگر برتری نمی‌دهد و مردم همه در آن برابر هستند و کسی در اسلام بر دیگری برتری نمی‌یابد مگر به اندازه کارهای نیک خود.

الله تعالی می‌فرماید:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾﴾ [النحل: 97]

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (هرکس - مرد

یا زن - که کار نیک کند و مؤمن باشد، قطعاً او را [در دنیا] به زندگانی پاک و پسندیده‌ای زنده می‌داریم و [در آخرت نیز] بر اساس نیکوترین [طاعت و] کاری که می‌کردند، به آنان پاداش می‌دهیم [نحل: ۹۷].

اسلام راه سعادت است

اسلام دین همه پیامبران و دین الله برای همه مردم است و مخصوص عرب نیست.

اسلام ایمان داشتن به ملائکه با این توضیح که آنها بندگان الله هستند و از نور آفریده شده‌اند و یکی از کارهایی که به آنان سپرده است، نزول وحی بر پیامبرانش می‌باشد.

ایمان به همه کتاب‌هایی که الله تعالی بر پیامبرانش نازل کرده (مانند تورات و انجیل پیش از تحریفشان) و آخرین کتاب آسمانی، قرآن کریم.

ایمان داشتن به همه پیامبران از جمله نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و آخرین آنان محمد ﷺ که همگی انسان بودند و از جنس بشر که الله متعال آنان را با وحی خود تایید نموده و به آنان آیات و معجزاتی عنایت نمود که دال بر راستگویی و صداقت آنان بود.

ایمان داشتن به آخرت؛ آنگاه که خداوند اولین و آخرین مردم را زنده نموده و برمی‌انگیزد و میان خلق خود داوری می‌کند و مؤمنان را وارد بهشت و کافران را به دوزخ وارد می‌کند.

ایمان داشتن به تقدیر و اینکه الله تعالی هر چیزی را که در گذشته بوده و در آینده خواهد بود، می‌داند؛ و الله همه اینها را می‌داند و نوشته و خواسته است و همه چیز را آفریده است.

راه سعادت واقعی در دنیا و خوشی و نعمت دائمی در آخرت است.

اسلام تنها دینی است که به نیازهای روح و بدن پاسخ می‌گوید و همه مشکلات انسانیت را حل می‌کند. الله تعالی می‌فرماید:

{قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى ﴿١٢٤﴾ [طه: 123-124]

{قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى * وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى} وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى (فرمود: [شما دو تن همراه ابلیس] همگی از بهشت فرود آید، درحالی که دشمن یکدیگرید. پس هرگاه از [جانب] من رهنمودی برای تان رسید، [بدانید] هرکس از هدایتم پیروی کند، نه گمراه می‌شود و نه [از عذاب دوزخ] به رنج می‌افتد * و کسی که از یاد من رویگردان شود، یقیناً زندگی سختی خواهد داشت و روز قیامت او را نابینا برمی‌انگیزیم)[طه: ۱۲۳-۱۲۴].

با مسلمان شدن چه به دست می‌آورم؟

مسلمان شدن فواید بسیار بزرگی دارد، از جمله:

- رستگاری و کسب این افتخار در دنیا که انسان بنده الله است نه بنده هوای نفس و شیطان و شهوات.

- رستگاری در آخرت که مورد مغفرت الله قرار می‌گیرد و خشنودی او را به دست می‌آورد و خداوند او را وارد بهشت می‌کند و به رضوان و نعمت ابدی دست یافته و از عذاب دوزخ نجات می‌یابد.

- مؤمن در روز قیامت به همراه پیامبران و صدیقان و شهدا و صالحان خواهد بود - و آنان چه نیک همراهانی هستند - و کسی که ایمان نیاورد به همراه ایمان داشتن به ملائکه با این توضیح که آنها بندگان الله هستند و از نور آفریده شده‌اند و یکی از کارهایی که به آنان سپرده است، نزول وحی بر پیامبرانش می‌باشد.

ایمان به همه کتاب‌هایی که الله تعالی بر پیامبرانش نازل کرده (مانند تورات و انجیل پیش از تحریفشان) و آخرین کتاب آسمانی، قرآن کریم.

ایمان داشتن به همه پیامبران از جمله نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و آخرین آنان محمد ﷺ که همگی انسان بودند و از جنس بشر که الله متعال آنان را با وحی خود تایید نموده و به آنان آیات و معجزاتی عنایت نمود که دال بر راستگویی و صداقت آنان بود.

ایمان داشتن به آخرت؛ آنگاه که خداوند اولین و آخرین مردم را زنده نموده و برمی‌انگیزد و میان خلق خود داوری می‌کند و مؤمنان را وارد بهشت و کافران را به دوزخ وارد می‌کند.

ایمان داشتن به تقدیر و اینکه الله تعالی هر چیزی را که در گذشته بوده و در آینده خواهد بود، می‌داند؛ و الله همه اینها را می‌داند و نوشته و خواسته است و همه چیز را آفریده است.

طاغوت‌ها و بدان و مجرمان و تباہکاران خواهد بود.

- کسانی که الله آنان را وارد بهشت می‌کند، در نعمت ابدی زندگی خواهند کرد بی آنکه بمیرند یا بیمار شوند یا دچار درد و پیری و غم شوند و هر خواسته‌ای که داشته باشند برآورده خواهد شد، اما کسانی که دوزخی شوند، در عذابی همیشگی خواهند بود که قطع نخواهد شد.

- در بهشت لذت‌هایی هست که چشمی ندیده و گوشی درباره آنها نشنیده و به ذهن انسانی خطور نکرده است. یکی از دلایل آن این رهنمود الهی است که می‌فرماید:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾﴾ [النحل: 97]

(هر کسی که کار شایسته‌ای انجام دهد، [خواه] مرد باشد یا زن، درحالی‌که مؤمن است، او را به حیاتی پاک زنده

می‌داریم و مسلماً پاداش‌شان را به [حسب] بهترین اعمالی که انجام می‌دادند، به آنها می‌دهیم). [نحل: ۹۷].

و الله تعالی می‌فرماید:

{فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ} ﴿۱۷﴾ [السجدة:

[17

{فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ} {فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ} (هیچ کس نمی‌داند به [پاس] آنچه [این مؤمنان در دنیا] انجام می‌دهند، چه [بسیار مایه] روشنی چشم‌ها برای‌شان نهفته است) [سوره سجده: ۱۷].

اگر اسلام را نپذیرم، چه چیزی را از دست می‌دهم؟

انسان در صورت نپذیرفتن اسلام، بزرگ‌ترین علم و معرفت را از دست می‌دهد که شناخت و علم نسبت به الله است؛ ایمان به الله را از دست می‌دهد که ایمان داشتن به ملائکه با این توضیح که آنها بندگان الله هستند و از نور آفریده شده‌اند و یکی از کارهایی که به آنان سپرده است، نزول وحی بر پیامبرانش می‌باشد.

ایمان به همه کتاب‌هایی که الله تعالی بر پیامبرانش نازل کرده (مانند تورات و انجیل پیش از تحریف‌شان) و آخرین کتاب آسمانی، قرآن کریم.

ایمان داشتن به همه پیامبران از جمله نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و آخرین آنان محمد ﷺ که همگی انسان بودند و از جنس بشر که الله متعال آنان را با وحی خود تایید نموده و به آنان آیات و معجزاتی عنایت نمود که دال بر راستگویی و صداقت آنان بود.

ایمان داشتن به آخرت؛ آنگاه که خداوند اولین و آخرین مردم را زنده نموده و برمی‌انگیزد و میان خلق خود داوری می‌کند و مؤمنان را وارد بهشت و کافران را به دوزخ وارد می‌کند.

ایمان داشتن به ت ایمان داشتن به ملائکه با این توضیح که آنها بندگانی هستند و از نور آفریده شده‌اند و یکی از کارهایی که به آنان سپرده است، نزول وحی بر پیامبران می‌باشد.

ایمان به همه کتاب‌هایی که الله تعالی بر پیامبران نازل کرده (مانند تورات و انجیل پیش از تحریف‌شان) و آخرین کتاب آسمانی، قرآن کریم.

ایمان داشتن به همه پیامبران از جمله نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و آخرین آنان محمد ﷺ که همگی انسان بودند و از جنس بشر که الله متعال آنان را با وحی خود تایید نموده و به آنان آیات و معجزاتی عنایت نمود که دال بر راستگویی و صداقت آنان بود.

ایمان داشتن به آخرت؛ آنگاه که خداوند اولین و آخرین مردم را زنده نموده و برمی‌انگیزد و میان خلق خود داوری می‌کند و مؤمنان را وارد بهشت و کافران را به دوزخ وارد می‌کند.

ایمان داشتن به تقدیر و اینکه الله تعالی هر چیزی را که در گذشته بوده و در آینده خواهد بود، می‌داند؛ و الله همه اینها را می‌داند و نوشته و خواسته است و همه چیز را آفریده است.

قدیر و اینکه الله تعالی هر چیزی را که در گذشته بوده و در آینده خواهد بود، می‌داند؛ و الله همه اینها را می‌داند و نوشته و خواسته است و همه چیز را آفریده است.

به انسان در دنیا امنیت و آرامش و در آخرت نعمت و خوشی دائمی عنایت می‌کند.

در این صورت انسان اطلاع از بزرگ‌ترین کتابی که خداوند به سوی مردم نازل کرده است و ایمان به این کتاب بزرگ را از دست خواهد داد.

او ایمان به پیامبران بزرگ و همراهی آنان در بهشت را از دست خواهد داد و در قیامت همراه و همنشین شیاطین و جنایتکاران و طاغوت‌ها در آتش جهنم خواهد بود که چه بد خانه و کاشانه و همسایگانی خواهد داشت.

الله تعالی می‌فرماید:

﴿... قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٥﴾ لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِن تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ وَيُعَبِّدُ فَاَتَّقُونَ ﴿١٦﴾﴾ [الزمر: 15-16]

{قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ * لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِن تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُوا اللَّهَ * لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِن تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُوا} (بگو: زیانکاران [واقعی] کسانی هستند که [به طمع دنیا] خود و خانواده‌های‌شان را در رستاخیز به زیان انداختند. آگاه باشید که این، همان زیان آشکار است * بر بالای سر و زیر پای‌شان طبقاتی از آتش است. این است آنچه الله بندگان را از آن می‌ترساند. ای بندگان من، از [نافرمانی] من پروا کنید). [زمر: ۱۵-۱۶].

کسی که خواهان نجات در آخرت است، باید مسلمان شده و وارد اسلام شود و از پیامبر خدا محمد صلی الله علیه وسلم پیروی کند.

از جمله حقایقی که پیامبران علیهم السلام بر آن متفق هستند این است که کسی در آخرت نجات نمی‌یابد جز مسلمانانی که به الله تعالی ایمان آورده‌اند و در عبادتش کسی را شریک نساخته‌اند و به همه پیامبران ایمان آورده‌اند ایمان داشتن به ملائکه با این توضیح که آنها بندگان الله هستند و از نور آفریده شده‌اند و یکی از کارهایی که به آنان سپرده است، نزول وحی بر پیامبران می‌باشد.

ایمان به همه کتاب‌هایی که الله تعالی بر پیامبرانش نازل کرده (مانند تورات و انجیل پیش از تحریفشان) و آخرین کتاب آسمانی، قرآن کریم.

ایمان داشتن به همه پیامبران از جمله نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و آخرین آنان محمد ﷺ که همگی انسان بودند و از جنس بشر که الله متعال آنان را با وحی خود تایید نموده و به آنان آیات و معجزاتی عنایت نمود که دال بر راستگویی و صداقت آنان بود.

ایمان داشتن به آخرت؛ آنگاه که خداوند اولین و آخرین مردم را زنده نموده و برمی‌انگیزد و میان خلق خود داوری می‌کند و مؤمنان را وارد بهشت و کافران را به دوزخ وارد می‌کند.

ایمان داشتن به تقدیر و اینکه الله تعالی هر چیزی را که در گذشته بوده و در آینده خواهد بود، می‌داند؛ و الله همه اینها را می‌داند و نوشته و خواسته است و همه چیز را آفریده است.

د. بنابراین همه پیروان پیامبران که به آنان ایمان آورده و تصدیق‌شان کرده‌اند، وارد بهشت می‌شوند و از دوزخ نجات می‌یابند.

لذا کسانی که در زمان پیامبر خدا موسی علیه السلام بودند و به او ایمان آوردند و از آموزه‌هایش پیروی نمودند، مسلمان و مؤمنانی نیکوکار هستند، اما پس از اینکه الله متعال عیسی علیه السلام را به پیامبری مبعوث کرد، بر پیروان موسی واجب گردید که به عیسی ایمان بیاورند و از او پیروی کنند. و به این ترتیب کسی که به عیسی ایمان آورد، مسلمانی نیکوکار است، اما آنکه ایمان به پیامبری عیسی را نپذیرد و بگوید من بر دین موسی خواهم ماند، مؤمن نیست؛ چون ایمان به پیامبری را رد کرده که الله او را فرستاده است. و در نهایت بعد از اینکه الله متعال آخرین پیامبران یعنی محمد ﷺ را مبعوث نمود، بر همه واجب نمود که به او ایمان بیاورند، زیرا پروردگار متعال که موسی و عیسی را فرستاده، خاتم پیامبران محمد را نیز فرستاده است؛ بنابراین کسی که به رسالت محمد ﷺ کفر ورزد و بگوید که بر پیروی از موسی یا عیسی باقی خواهد ماند، مؤمن نیست.

که کافر شدند، جاودانه در آتش جهنم خواهند ماند؛ آنان بدترین آفریدگان هستند) [بینه: ۶].

و از آنجایی که آخرین رسالت از سوی الله به بشریت نازل شده است بر هر انسانی که در مورد اسلام و رسالت آخرین پیامبر الهی محمد ﷺ می‌شنود، واجب است که به او ایمان بیاورد و از شریعت او پیروی نموده و از امر و نهی او اطاعت کند. بنابراین کسی که درباره این رسالت پایانی بشنود و آن را نپذیرد، خداوند هیچ عملی را از او نخواهد پذیرفت و در آخرت او را عذاب خواهد نمود.

از جمله دلایل این مساله، این آیه است که می‌فرماید:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾ [البینه: ۶]

{وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ} (و هرکس دینی جز اسلام برگزیند، هرگز از او پذیرفته نخواهد شد و او در آخرت از زیانکاران است) [آل عمران: ۸۵].

و الله تعالی می‌فرماید:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ [آل عمران: ۸۵]

{قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ} ([ای پیامبر، بگو: ای اهل کتاب، به سوی سخنی بیابید که میان ما و شما عادلانه است] و انحرافی از حق در آن نیست: [که جز الله را عبادت نکنیم و چیزی را [در قدرت و تدبیر] با او شریک نسازیم و برخی از ما برخی دیگر را به جای الله، معبود نگیرند. اگر آنان [از این

دعوت] روی گرداندند، پس [ای مؤمنان، به آنان] بگوئید: گواه باشید که ما تسلیم [اوامر الهی] هستیم [آل عمران: ۶۴].

برای آنکه مسلمان باشم، چه کارهایی باید انجام دهم؟

برای وارد شدن ایمان داشتن به ملائکه با این توضیح که آنها بندگان الله هستند و از نور آفریده شده‌اند و یکی از کارهایی که به آنان سپرده است، نزول وحی بر پیامبران می‌باشد.

ایمان به همه کتاب‌هایی که الله تعالی بر پیامبران نازل کرده (مانند تورات و انجیل پیش از تحریفشان) و آخرین کتاب آسمانی، قرآن کریم.

ایمان داشتن به همه پیامبران از جمله نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و آخرین آنان محمد ﷺ که همگی انسان بودند و از جنس بشر که الله متعال آنان را با وحی خود تایید نموده و به آنان آیات و معجزاتی عنایت نمود که دال بر راستگویی و صداقت آنان بود.

ایمان داشتن به آخرت؛ آنگاه که خداوند اولین و آخرین مردم را زنده نموده و برمی‌انگیزد و میان خلق خود داوری می‌کند و مؤمنان را وارد بهشت و کافران را به دوزخ وارد می‌کند.

ایمان داشتن به تقدیر و اینکه الله تعالی هر چیزی را که در گذشته بوده و در آینده خواهد بود، می‌داند؛ و الله همه اینها را می‌داند و نوشته و خواسته است و همه چیز را آفریده است.

دن به اسلام باید به این شش رکن ایمان داشت:

ایمان به الله تعالی و اینکه او خالق و روزی دهنده و تدبیر کننده و مالک است و چیزی همانند او نیست. نه همسری دارد و نه فرزندی؛ و تنها او مستحق عبادت است و نباید همراه او دیگری را عبادت نمود؛ و باید معتقد بود که عبادت هرچه جز الله عبادت می‌شود، باطل است.

ایمان به همه کتاب‌هایی که الله تعالی بر پیامبرانش نازل کرده (مانند تورات و انجیل پیش از تحریف‌شان) و آخرین کتاب آسمانی، قرآن کریم.

ایمان داشتن به همه پیامبران از جمله نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و آخرین آنان محمد ﷺ که همگی انسان بودند و از جنس بشر که الله متعال آنان را با وحی خود تایید نموده و به آنان آیات و معجزاتی عنایت نمود که دال بر راستگویی و صداقت آنان بود.

ایمان داشتن به آخرت؛ آنگاه که خداوند اولین و آخرین مردم را زنده نموده و برمی‌انگیزد و میان خلق خود داوری می‌کند و مؤمنان را وارد بهشت و کافران را به دوزخ وارد می‌کند.

ایمان داشتن به تقدیر و اینکه الله تعالی هر چیزی را که در گذشته بوده و در آینده خواهد بود، می‌داند؛ و الله همه اینها را می‌داند و نوشته و خواسته است و همه چیز را آفریده است.

و از نور آفریده شده‌اند و یکی از کارهایی که به آنان سپرده است، نزول وحی بر پیامبرانش می‌باشد.

ایمان به همه کتاب‌هایی که الله تعالی بر پیامبرانش نازل کرده (مانند تورات و انجیل پیش از تحریف‌شان) و آخرین کتاب آسمانی، قرآن کریم.

ایمان داشتن به همه پیامبران از جمله نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و آخرین آنان محمد ﷺ که همگی انسان بودند و از جنس بشر که الله متعال آنان را با وحی خود تایید نموده و به آنان آیات و معجزاتی عنایت نمود که دال بر راستگویی و صداقت آنان بود.

ایمان داشتن به آخرت؛ آنگاه که خداوند اولین و آخرین مردم را زنده نموده و برمی‌انگیزد و میان خلق خود داوری می‌کند و مؤمنان را وارد بهشت و کافران را به دوزخ وارد می‌کند.

ایمان داشتن به تقدیر و اینکه الله تعالی هر چیزی را که در گذشته بوده و در آینده خواهد بود، می‌داند؛ و الله همه اینها را می‌داند و نوشته و خواسته است و همه چیز را آفریده است.

تصمیمت را به تاخیر مینداز!

دنیا محل جاودانگی نیست...

همه زیبایی‌های دنیا از بین خواهند رفت و آتش شهوت‌ها خاموش خواهد شد...

و روزی خواهد آمد که انسان برای هر کاری که انجام داده، محاسبه خواهد شد و آن، روز قیامت است؛ الله متعال می‌فرماید:

﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا﴾ [الكهف: 49]

﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا﴾ (و نامه [اعمال در میان] نهاده می‌شود؛ نگاه گناهکاران را می‌بینی که از آنچه در آن [نامه] است ترسان و نگرانند و می‌گویند: ای وای بر ما! این چه نامه‌ای است که هیچ [گفتار و رفتار] کوچک و بزرگی را رها نکرده است، مگر اینکه آن را در شمار آورده است؟ و هر چه کرده‌اند حاضر می‌یابند و پروردگارت به هیچ کسی ستم نمی‌کند) [کهف: 49].

الله عزوجل دربارهٔ انسانی که اسلام نمی‌آورد خبر داده که فرجام او جهنم ابدی است.

چنین خسارتی آسان نیست، بلکه بسیار بزرگ است. الله تعالی می‌فرماید:

﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ [آل

عمران: 85]

(هرکس دینی غیر از اسلام برگزیند، هرگز از او پذیرفته نخواهد شد و در آخرت از زیانکاران است) [آل عمران: ۸۵].

اسلام همان دینی است که الله از میان ادیان، دینی جز آن را نخواهد پذیرفت.

الله ما را آفریده و به سوی او بازخواهیم گشت و این دنیا محل امتحان ماست.

اما انسان باید یقین داشته باشد که این دنیا همانند یک خواب کوتاه است... و کسی نمی‌داند که کی خواهد مرد!

پاسخ او در روز قیامت، هنگامی که آفریدگارش از او بپرسد: چرا از حق پیروی نکردی؟ و چرا از آخرین پیامبران پیروی نکردی، چه خواهد بود؟

در روز قیامت چه پاسخی به پروردگارش خواهد داد، حال آنکه به او در مورد عواقب کفر ورزیدن به اسلام هشدار داده و خبر داده بود که سرانجام کافران، هلاکت ابدی در دوزخ است؟

الله تعالی می‌فرماید:

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۳۹﴾

[البقرة: 39]

(اما کسانی که کافر شدند و آیات ما را تکذیب کردند، آنها اهل آتش هستند که در آن جاودان خواهند بود) [بقره: ۳۹].

کسی که حق را ترک گوید و از پدران و اجداد تقلید کند، عذری ندارد

الله عزوجل به ما خبر داده که بسیاری از مردم، از ترس محیطی که در آن زندگی می‌کنند، از وارد شدن به اسلام سر باز می‌زنند.

و بسیاری از مردم چون مایل به تغییر عقایدی نیستند که از پدرانشان به ارث برده‌اند یا از محیط و جامعه‌شان کسب کرده و به آنها عادت کرده‌اند، اسلام را رد نموده و نمی‌پذیرند. و در مورد بسیاری هم چنین است که تعصب و غیرت نسبت به باطلی که به ارث برده‌اند، مانع آنان از پذیرش اسلام می‌شود.

همه اینها عذری در این زمینه ندارند و بدون آنکه دلیلی داشته باشند در برابر خداوند خواهند ایستاد.

ملحد عذری ندارد که بگوید چون من در یک خانواده ملحد بزرگ شده‌ام، بر الحاد خود باقی خواهم ماند! بلکه باید از عقلی که خداوند به او بخشیده است، استفاده کند و در عظمت آسمان‌ها و زمین بیندیشد و با همان عقلی که خالقش به او عطا کرده، بیندیشد تا این حقیقت را درک کند که این جهان خالقی دارد. همینطور کسی که سنگ‌ها و بت‌ها را عبادت می‌کند، عذری در تقلید از پدرانش ندارد؛ بلکه باید در پی حق باشد و از خود بپرسد که: چگونه موجود بی‌جانی را عبادت کنم که نه از من می‌شنود و نه مرا می‌بیند و نه سودی به من می‌رساند؟!

همچنین آن نصرانی که به اموری مخالف فطرت و عقل ایمان دارد باید از خود بپرسد که: چگونه ممکن است خداوند فرزند خودش را که مرتکب گناهی نشده، برای گناه دیگران بکشد؟! چنین کاری ظلم است! چگونه ممکن است که انسان‌ها فرزند خدا را بکشند و به صلیب بکشند؟! آیا پروردگار نمی‌تواند گناهان انسان‌ها را بدون اینکه اجازه کشتن فرزند خود را به آنها بدهد، بپامرد؟ آیا خداوند نمی‌تواند از فرزند خود دفاع کند؟

بنابراین بر عاقل واجب است که از حق پیروی کند و در امر باطل از پدران و نیاکان تقلید نکند.

الله تعالی می‌فرماید:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ

ءِآبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾ [المائدة: 104]

و هنگامی که به آنان گفته شود: به سوی آنچه الله نازل کرده است و به سوی پیامبر بیاوید، می‌گویند: آنچه نیاکانمان را بر آن یافته‌ایم، برایمان کافی است. آیا اگر نیاکانشان چیزی نمی‌دانستند و هدایت نیافته بودند [باز هم از آنان پیروی می‌کنند؟] (مائده: ۱۰۴).

کسی که می‌خواهد اسلام بیاورد اما از آزار نزدیکان و خویشاوندانش می‌ترسد، چگونه عمل کند؟

کسی که می‌خواهد مسلمان شود و از محیط اطرافش می‌ترسد، می‌تواند مسلمان شود و اسلام آوردنش را از دیگران مخفی کند تا وقتی که خداوند راه خیری را برایش آسان بسازد و بتواند مستقل شود و اسلامش را آشکار کند.

بنابراین واجب آن است که انسان فوراً اسلام بیاورد ولی در صورتی که خطری متوجه اوست، واجب نیست که اطرافیانش را از مسلمان شدن خود مطلع کند یا آن را اعلام کند.

و این را بدانید که هرگاه شخصی مسلمان شود، برادر میلیون‌ها مسلمان دیگر خواهد بود و می‌تواند با یک مسجد یا مرکز اسلامی در کشورش تماس بگیرد و در این زمینه از آنها مشورت و کمک بخواهد و این باعث خوشحالی آنها خواهد بود.

الله تعالی می‌فرماید:

﴿... وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۖ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ...﴾ [الطلاق:

[2-3

و هرکس تقوای الهی پیشه کند، راه نجاتی برای او قرار می‌دهد * و او را از جایی که گمان ندارد، روزی می‌دهد) [طلاق: ۲-۳].

خواننده گرامی

آیا خشنود کردن آفریدگاری مهمتر است که این همه نعمت‌ها را به ما بخشیده و ز ایمان داشتن به ملائکه با این توضیح که آنها بندگان الله هستند و از نور آفریده شده‌اند و یکی از کارهایی که به آنان سپرده است، نزول وحی بر پیامبرانش می‌باشد.

ایمان به همه کتاب‌هایی که الله تعالی بر پیامبرانش نازل کرده (مانند تورات و انجیل پیش از تحریفشان) و آخرین کتاب آسمانی، قرآن کریم.

ایمان داشتن به همه پیامبران از جمله نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و آخرین آنان محمد ﷺ که همگی انسان بودند و از جنس بشر که الله متعال آنان را با وحی خود تایید نموده و به آنان آیات و معجزاتی عنایت نمود که دال بر راستگویی و صداقت آنان بود.

ایمان داشتن به آخرت؛ آنگاه که خداوند اولین و آخرین مردم را زنده نموده و برمی‌انگیزد و میان خلق خود داوری می‌کند و مؤمنان را وارد بهشت و کافران را به دوزخ وارد می‌کند.

ایمان داشتن به تقدیر و اینکه الله تعالی هر چیزی را که در گذشته بوده و در آینده خواهد بود، می‌داند؛ و الله همه اینها را می‌داند و نوشته و خواسته است و همه چیز را آفریده است.

مانی که در شکم مادر بودیم ما را تغذیه کرده و هوایی را به ما روزی داده که هم اکنون استنشاق می‌کنیم، یا رضایت مردم؟

آیا رستگاری دنیوی و اخروی استحقاق این را ندارد که در راه آن هر لذتی از این زندگی فانی دنیا را فدا کنیم؟ به خدا سوگند ارزشش را دارد!

برای همین شایسته نیست که انسان اجازه دهد گذشته‌اش او را از تصحیح مسیر اشتباهش و انجام کار درست باز دارد.

انسان باید همین امروز مؤمنی واقعی شود و به شیطان اجازه ندهد که او را از پیروی حق باز دارد.

الله تعالی می فرماید:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا ﴿١٧٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا ﴿١٧٥﴾﴾ [النساء: 174-175]

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا ﴿١٧٤﴾ (ای مردم! همانا دلیل و حجتی از جانب پروردگارتان برای شما آمد و نوری آشکار به سوی شما نازل کردیم * اما آنان که به الله ایمان آوردند و به او تمسک جستند، به زودی همه را در رحمت و فضل خود، وارد خواهد کرد و آنان را در راه راستی به سوی خود هدایت‌شان می‌کند) [نساء: ۱۷۴-۱۷۵].

آیا برای بزرگ‌ترین تصمیم زندگی‌ات آماده‌ای؟

وقتی همه‌ی مواردی که گذشت منطقی هستند و انسان در دلش به حقیقت پی برد، باید برای مسلمان شدن گام اول را بردارد.

و اگر کسی برای بهترین تصمیم زندگی‌اش کمک خواست و برای چگونگی مسلمان شدن راهنمایی خواست،

نباید گناهانش مانع از مسلمان شدن او شود، زیرا الله تعالی در قرآن بیان کرده که اگر انسان مسلمان شود و به سوی خالقش توبه کند، همه گناهان او را خواهد بخشید؛ حتی پس از مسلمان شدن هم این طبیعی است که انسان مرتکب برخی گناهان شود زیرا ما انسان هستیم و ملائکه و معصوم نیستیم. اما آنچه از ما خواسته شده این است که از الله آمرزش بخواهیم و به درگاه او توبه کنیم و چون خداوند ببیند که در پذیرش حق شتاب می‌کنیم و وارد اسلام شده‌ایم و شهادتین را به زبان آورده‌ایم، در راه ترک گناهان دیگر یاری‌مان خواهد داد، زیرا کسی که به خداوند روی آورد و از حق پیروی کند، خداوند نیز خیر بیشتری ایمان داشتن به ملائکه با این توضیح که آنها بندگان الله هستند و از نور آفریده شده‌اند و یکی از

کارهایی که به آنان سپرده است، نزول وحی بر پیامبران
می‌باشد.

ایمان به همه کتاب‌هایی که الله تعالی بر پیامبران نازل کرده
(مانند تورات و انجیل پیش از تحریف‌شان) و آخرین کتاب آسمانی،
قرآن کریم.

ایمان داشتن به همه پیامبران از جمله نوح و ابراهیم و موسی
و عیسی و آخرین آنان محمد ﷺ که همگی انسان بودند و از جنس
بشر که الله متعال آنان را با وحی خود تایید نموده و به آنان آیات و
معجزاتی عنایت نمود که دال بر راستگویی و صداقت آنان بود.

ایمان داشتن به آخرت؛ آنگاه که خداوند اولین و آخرین مردم را
زنده نموده و برمی‌انگیزد و میان خلق خود داوری می‌کند و مؤمنان
را وارد بهشت و کافران را به دوزخ وارد می‌کند.

ایمان داشتن به تقدیر و اینکه الله تعالی هر چیزی را که در گذشته
بوده و در آینده خواهد بود، می‌داند؛ و الله همه اینها را می‌داند و
نوشته و خواسته است و همه چیز را آفریده است.

به او توفیق می‌دهد، بنابراین انسان نباید در اسلام آوردن تردید
کند.

چراکه الله تعالی می‌فرماید:

﴿قُلْ لِلَّهِ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ ...﴾ [الأنفال: 38]

(به کسانی که کفر ورزیده‌اند بگو اگر [از کفرشان] دست
بکشند، آنچه گذشته است برای‌شان آمرزیده می‌شود)[انفال:
۳۸].

برای آنکه مسلمان شوم باید چه کاری انجام دهم؟

وارد شدن به اسلام بسیار آسان است و نیازمند هیچ مراسم و تشریفات رسمی یا حضور کسی نیست. تنها کافی است که انسان شهادتین را با علم به معنایش و از روی ایمان به زبان آورد و بگوید: «اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا رسول الله» اگر بتوانی آن را به زبان عربی بگویی خوب است و اگر برایت سخت بود، کافی است که آن را به زبان خودت بگویی و اینگونه مسلمان خواهی شد؛ آنگاه باید دینت را که ایمان داشتن به ملائکه با این توضیح که آنها بندگان الله هستند و از نور آفریده شده‌اند و یکی از کارهایی که به آنان سپرده است، نزول وحی بر پیامبرانش می‌باشد.

ایمان به همه کتاب‌هایی که الله تعالی بر پیامبرانش نازل کرده (مانند تورات و انجیل پیش از تحریفشان) و آخرین کتاب آسمانی، قرآن کریم.

ایمان داشتن به همه پیامبران از جمله نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و آخرین آنان محمد ﷺ که همگی انسان بودند و از جنس بشر که الله متعال آنان را با وحی خود تایید نموده و به آنان آیات و معجزاتی عنایت نمود که دال بر راستگویی و صداقت آنان بود.

ایمان داشتن به آخرت؛ آنگاه که خداوند اولین و آخرین مردم را زنده نموده و برمی‌انگیزد و میان خلق خود داوری می‌کند و مؤمنان را وارد بهشت و کافران را به دوزخ وارد می‌کند.

ایمان داشتن به تقدیر و اینکه الله تعالی هر چیزی را که در گذشته بوده و در آینده خواهد بود، می‌داند؛ و الله همه اینها را می‌داند و نوشته و خواسته است و همه چیز را آفریده است.

منبع سعادت تو در دنیا و نجات در آخرت است، بیاموزی و فرا بگیری.

مواد

- 1 چه کسی جهان را آفریده است؟ و چه کسی مرا آفریده و چرا آفریده است؟
- 3 آیا من در مسیر درست هستم؟
- 5 پروردگار خالق بزرگ.....
- 6 این پروردگار خالق و روزی دهنده، الله سبحانه و تعالی است.
- 9 صفات پروردگار خالق.....
- 11..... پروردگار معبود، دارای صفات کمال است
- 16..... چرا این خالق بزرگ ما را آفریده است؟ و از ما چه می‌خواهد؟
- 20..... چرا پیامبران متعددی آمده‌اند؟
- 22..... هیچکس مؤمن به حساب نمی‌آید تا آنکه به همه پیامبران ایمان بیاورد.
- 24..... قرآن کریم چیست؟
- 25..... اسلام چیست؟
- 30..... اسلام راه سعادت است.....
- 31..... با مسلمان شدن چه به دست می‌آورم؟
- 33..... اگر اسلام را نپذیرم، چه چیزی را از دست می‌دهم؟
- 35..... کسی که خواهان نجات در آخرت است، باید مسلمان شده و وارد اسلام شود و از پیامبر خدا محمد صلی الله علیه وسلم پیروی کند.
- 39..... برای آنکه مسلمان باشم، چه کارهایی باید انجام دهم؟
- 41..... تصمیمت را به تاخیر مینداز!
- 42..... کسی که حق را ترک گوید و از پدران و اجداد تقلید کند، عذری ندارد
- 44..... کسی که می‌خواهد اسلام بیاورد اما از آزار نزدیکان و خویشاوندانش می‌ترسد، چگونه عمل کند؟ ..
- 45..... خواننده گرامی
- 46..... آیا برای بزرگ‌ترین تصمیم زندگیت آماده‌ای؟
- 48..... برای آنکه مسلمان شوم باید چه کاری انجام دهم؟
- 49..... مواد.....